

56. Veškeré osoby, které byly ve styku s osobami cholerou nemocnými neb jejich věcmi, musí sobě ihned na to pětiprocentovým roztokem karbolovým a pak mýdlem ruce a ostatní znečištěné části těla důkladně umyti a vyčistiti.

57. Roztok karbolový, jenž předepsán jest pro desinfekci, připraven budiž pod vedením a dozorem lékaře nebo buď vzat z továren pod zárukou žádaného obsahu neb z lékáren; v případě poslednějším nesmí cena, jež stanovena jest v sazbě na léky a která pouze pro kyselinu karbolovou jakožto lék platí, počítána býti, nýbrž lékárník musí se spokojiti obyčejnou cenou trhovou.

58. Mrtvoly se nesmějí umývati, nýbrž směji toliko, zavinity jsouce do prostěradla namočeného v pětiprocentovém roztoku karbolovém, do rakve položeny býti.

59. K desinfekci veškerých veřejných záchodů, jakož i oněch, které se nacházejí v domech cholerou postižených, budiž upotřebeno surové kyseliny karbolové. Vyprázdněné nádržky záchodové polity buďtež směšeninou z jednoho dílu surové kyseliny karbolové a devíti dílů vody a sice tak, aby jí asi pátý díl prostorného obsahu naplněn byl. Kdyby se nedostávalo kyseliny karbolové, užiti se může k desinfekci záchodů skalice železné neb manganu chlorového, kde jej z továren na vápno bílicí snadně obdržeti lze. Z těchto solí vzato budiž k desinfekci záchodů tolik, aby obsah žumpy podržel vždy kyselou reakci. Na osobu a den počítá se asi 25 až 30 grammů. Zvláštní pozornost věnována budiž mimo desinfekci též čistění a provětrávání záchodů. K vyplachování záchodů a zejména k vyplachování trychtýře užívá se častěji roztoku tak zvaného vídeňského, jenž pozůstává ze 100 grammů surové kyseliny karbolové a z 200 grammů železné skalice, rozpuštěné ve dvou litrech horké vody. Sluší podotknouti, že desinfekční účinek solí kovových jest nepatrný, že však tytéž, slučující těkavé splodiny při hnilobě vznikající, zamezují tvoření se odporného zápachu účinněji, než to způsobiti může kyselina karbolová.

60. Desinfekce záchodů předsevzata býti může také nasypáním silného vápna chlorového. Užiti zároveň kyseliny karbolové bylo by proto nevhodno, poněvadž hmoty tyto lučebně na sebe působí a splodina utvořená příliš odporný zápach má, který na předmětech silně lpí a ani výdatným provětráním odstraniti se nedá.

Desinfekce prostředky plynovitými, především vykuřování záchodů a pokojů, v nichž leží nemocní, sírou, vykuřování chlorem a tvoření páry bromové, které v nejnovější době se odporučuje, osvědčilo se nejistým, ponejvíce i bezúčinným.

Třeba pečovati o to, aby v každé obci, jež zastížena jest epidemií, vždy pohotově byla potřebná zásoba prostředků desinfekčních.